

Kıbrıs İçin Yegâne Köklü Çözüm Aslı Olan Türkiye'ye İlhak Edilmesidir

Kıbrıs meselesi, uzun süredir Türkiye gündemini meşgul etmekte olan hassas ve ciddi bir konudur. Kıbrıs sorunu denilen mesele yaklaşık yüz otuz yıllık bir meseledir. Kıbrıs'ın stratejik önemi ise kuşku götürmez derecede hayatidir. Dolayısıyla Kıbrıs meselesinin bugüne kadar kanayan bir yara olarak kalması, can yakıcı bir çıbana dönüşmüş olması ve kurtlar sofrasına düşmüş olması normaldir. Nitekim mesele üzerinde büyük devletlerin büyük hesapları bulunmaktadır. Her ne kadar meselenin tarafları Türk ve Yunan tarafı gibi görünse de hakikatte gerçek taraflar Amerika ve İngiltere'dir. Türkiye'de Tayyip Erdoğan liderliğindeki AKP hükümeti ve Yunanistan'da Kostas Karamanlis liderliğindeki Yeni Demokrasi hükümeti, Annan Plânı'nı desteklemekte ve Amerika'ya tam bir uyum ile hareket etmektedir. KKTC hükümetinin başında olan CTP lideri Mehmet Ali Talat ile Güney'deki Rum hükümetinin başı Glafkos Klerides de aynı şekildedir. Türk tarafından plâna yani Amerika'ya karşı olan KKTC cumhurbaşkanı Denktaş ile Rum tarafından GKRK cumhurbaşkanı Tasos Papadopoulos'tur. Her ikisi de İngiliz'in adamlarındandır. Öyle ki Denktaş her fırsatta plâni kötölemekte "şeytanca" ve "tuzaklarla dolu" olarak nitelemektedir. Papadopoulos ise TV ekranlarında ağlayarak plâna karşı çıkmaktadır.

Oysa siyasî konulara aydın bir bakışla yoğunlaşanlar, meselenin Annan Plânının kabul edilip edilmemesi, AB üyeliği veya ulusal çıkarlar meselesi değil, bilakis büyük devletlerin hakimiyet mücadelesi olduğunu bilmektedirler. Meseleye bu pencereden bakılmadıkça arka-plânın anlaşılmasına imkân yoktur. Kıbrıs'ın önemi onun jeo-stratejik konumundan kaynaklanmaktadır. Çünkü Kıbrıs; Avrupa, Asya ve Afrika kıtalarına neredeyse eşit uzaklıktadır. Bu üç kıta açısından bir uçak gemisi veya doğal bir üs gibidir. Kıtalararası geçiş yolları üzerinde bulunmaktadır. Dolayısıyla dünya liderliğine gözünü dikmiş büyük devletlerin Avrupa, Ortadoğu, Afrika ve Türkiye politikalarını bu denli etkileyebilecek bu stratejik adayı göz ardı etmeleri veya oradaki gelişmelere kayıtsız kalmaları veya doğrudan müdahale etmemeleri düşünülemez. Nitekim İngiltere'nin Kıbrıs'ta Akrotili ve Dhekelia adında iki önemli askeri üssü bulunmaktadır. Eski Amerikan başkanı Nixon'ın şu sözü ise bunun en açık delilidir: "*Dünya liderliği, Kuzey Irak ve Kıbrıs'tan geçer.*"

Kıbrıs'ın İslam topraklarına katılması, Halife Osman bin Affan ^[RadyiAllahu 'Anh] zamanında gerçekleşmiştir. Daha sonra Abbasî ve Emevî Halifeleri tarafından yönetildi. 1571 yılında Osmanlı Hilâfet Devleti, Kıbrıs'ın yönetimini eline aldı. Bu durum Hicri 12. yüzyıla kadar sürdü. Bu süre zarfında adada Türkler ve Rumlar İslam'ın adaleti sayesinde birlikte yaşadılar. 1878'de İngilizler Halife 2. AbdulHamid'e bir müzekkere gönderip Rusya'nın Çanakkale'ye saldırarak işgâl edeceğine dâir ellerinde güvenilir bilgiler bulunduğunu söylediler. Bu durumda Ruslar, asırlardır hayâlini kurdukları Akdeniz'e geçişe imkânı bulabileceklerdi. İngiltere buna direnerek Çanakkale'nin Rusya tarafından işgâl edilmesini önlemek amacıyla Kıbrıs'ın geçici olarak işgâl edilmesi için Halifeden izin istedi. Böylece Kıbrıs, şeytan zihniyetli İngilizlerin eline bu desiseyle geçmiş oldu. Osmanlı Hilâfet Devleti'nin Birinci Dünya Savaşı'na katılması üzerine de 5 Kasım 1914'te İngiltere İmparatorluğu Kıbrıs'ı kendi topraklarına ilhak etti.

Osmanlı Hilâfeti'nin 3 Mart 1924'te yıkılmasından sonra, Türkiye Cumhuriyeti imzaladığı Lozan Anlaşması ile Kıbrıs'taki İngiliz işgâl ve ilhakını fiilen tanımış oldu. Anlaşmanın 20. maddesinde şu ifade yer almaktadır: "*Kıbrıs Türkleri İngiliz vatandaşlığına girmiş olup Türk vatandaşlıklarını yitirmişlerdir. Bununla beraber, bu anlaşmanın kabulünden itibaren iki sene içerisinde Türk vatandaşlığını tercih edebileceklerdir. Bu takdirde bu haklarını kullandıkları tarihten itibaren on iki ay içinde Kıbrıs'ı terk etmeye mecburdurlar.*"

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra kabuğundan çıkarak devletlerarası sahneye çıkan Amerika, İngiliz sömürsü altındaki diğer bölgeler gibi Kıbrıs'a da el attı. Amerika ile İngiltere arasında Kıbrıs hakkındaki çatışma 1954 yılında başladı. Bu çatışmaya da Türkler ile Rumlar arasında bir çatışma süsü verildi. Ne var ki çatışma Amerika ile İngiltere arasındaydı ve Türkler ile Rumlar bu çatışmanın yalnızca figüranlarıydı. 1958'de Amerika Rumları kıskırttı. İngiltere de 1960 senesinde Zürih Anlaşması ile Kıbrıs'a bağımsızlığını vererek Kıbrıs'taki üslerini koruyabildi. Amerika ise bir fırsat bulmak için bekledi. Türkiye'de 27 Mayıs 1960 darbesi meydana geldiği zaman burada Amerika'nın nüfuzu önemli ölçüde arttı. Zürih Anlaşması gereğince çıkarılan Kıbrıs Anayasası'ndaki bir maddeye göre, Kıbrıs'taki Türklere ve Yunanlılara bazı hususlarda veto hakkı verildi. Amerika da adadaki Türklerin bu veto hakkını kullanmasıyla Kıbrıs'taki iktidarın gidişatını durdurabildi. İngilizler bundan çok rahatsız oldular ve 1963'te kendi ajanları olan Makarios'dan anayasayı ve anlaşmaları iptal ettirip çoğunluk ilkesini istediler.

1964 Buhranından sonra ise, Amerikan ajanı Grivas'ın teşkilatlandığı Rum Milli Muhafız Birlikleri terör eylemlerine girişti. Amerika'nın amacı İngilizlere darbe yaparak onları Kıbrıs'tan kovmak ve adayı Yunanistan'a ilhak etmektir. Yani Enosis'i gerçekleştirmektir. Buna karşılık İngilizler Rum cumhurbaşkanı Makarios'u harekete geçirerek Grivas'ı Sicilya adasına sürgün etti. Daha sonra 15 Temmuz 1974'te de eski EOKA'cılardan Nikos Sampson Rum Milli Muhafız teşkilatını da yanına alarak yaptığı bir darbe ile Makarios'u düşürdü ve Kıbrıs Elen Cumhuriyeti'ni ilan etti. Bu olaya 1974 Kıbrıs buhranı denilmektedir. 17 Temmuz 1974'te Başbakan Bülent Ecevit, meseleyi İngilizlerle görüşmek üzere Londra'ya gitti. İngilizlerin direktifiyle Kıbrıs'a müdahale edilmesine karar verildi. Müdahale Başbakan Bülent Ecevit ve ortağı Necmettin Erbakan'ın liderliğinde ve İngilizlerin direktifiyle 20 Temmuz 1974'te başlatıldı. Fakat bu arada Amerika'da Watergate skandalı baş gösterdi. Skandal, başkan Nixon'ın 8 Ağustos 1974'te istifasıyla sona erdi ama bu olay Amerika'nın Kıbrıs'ta başarısız olmasına neden oldu. Ayrıca Vietnam meselesiyle de uğraşıyordu. Amerika müdahaleye karşıydı. Ama daha sonra Yeşil Hat'a kadar müdahale edilmesine rıza gösterdi. Müdahaleden sonra Cenevre Konferansı düzenlendi. O günden sonra iki toplum arasında görüşmeler süreci başlamış oldu. O dönemde Türkiye'deki halkın İslami duyguları çok hassastı. Kıbrıs'taki kardeşlerinin geleceğini düşünüyordular. Dönemin başbakanı Süleyman Demirel Amerikan yanlısı olduğu halde, kamuoyu desteği

kazanmak için Türkiye'deki Amerikan üslerinin çalışmalarını durdurdu. Bunu Amerika'nın onayı ile yaptı. Amerikan Kongresi de bunu bahane ederek Türkiye'ye yaptığı yardımları keserek 5 Şubat 1975'ten itibaren silah ambargosu uygulamaya başladı. Böylece Amerikan hükümeti de kendi kamuoyundan destek topladı. Çünkü mesele hem İslam aleminde hem de Batı dünyasında, özellikle Amerika'da Türk-Rum meselesi olarak değil Müslüman-Hristiyan meselesi olarak algılanıyordu.

Şimdiki duruma gelince; meselenin mâhiyeti değişmiş değildir. Aksine üslupları değişmiştir. Önceden terör eylemleri, askeri müdahaleler ve benzeri şekillerde sürdürülen mücadele, şimdilerde Annan Plânı temeline dayalı olarak diplomasi yoluyla sürdürülmektedir. Dolayısıyla Annan Plânı gerçekte bir yenilik yada çözüm değildir. Bununla birlikte taraflar arası müzakereler son noktasına gelmiştir. Mesele 24 Nisan'da yapılacak referandumlara kalmıştır.

Ey Müslümanlar!

Kıbrıs meselesinin gerçeği işte budur! Sömürgeci kâfir devletlerin hain yöneticilerimizi kullanarak ve cesaretsiz komutanlarımızı susturarak bize kabul ettirmeye çalıştıkları sahte plânlarının asıl yüzü işte budur! Meselemiz Annan Plânı'nın kabulü veya reddi değildir. Çünkü Annan Plânı kabul edilirse Amerika, mevcut durum sürerse İngiltere kazançlı çıkacaktır. Türkiye'nin ve Yunanistan'ın yöneticileri onlar için sadece paçavradır. İşleri bitince, kendilerinden öncekiler gibi onları da atacaktırlar. Rum ve Türk tarafının yetkilileri ise onların yılanmış figüranlarıdır. Nasıl ki Lübnan'ın Suriye'ye ve Kuveyt'in de Irak'a ilhak edilmesi gerekiyorsa, aynı şekilde Kıbrıs için de yegâne köklü çözüm, aslı olan Türkiye'ye ilhak edilmesidir. Rumlara gelince, onlar önceden olduğu gibi Zimmet ehlidirler. Yani onları önce Müslüman olmaya davet ederiz. Müslüman olurlarsa kardeşlerimiz olurlar. Müslüman olmaya yanaşmazlarsa –ki onları zorlamak caiz değildir- bu durumda güven ve huzur içerisinde yaşamak için cizye ödemeleri gerekir. Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Dinde zorlama

yoktur. Artık doğruluk ile sapıklık birbirinden ayrılmıştır. O halde kim tâğutu (sapıkları) reddedip Allah'a inanırsa, kopmayan sapasağlam bir kulpa yapışmıştır. ^[Bakara 256]

Aksi takdirde **Hilâfet Devleti** onlara karşı ihtişamlı ordusuyla Cihad ilan eder. Ya tamamen teslim olup cizye verinceye yada Müslümanların topraklarını terk edinceye kadar!... Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Kendilerine Kitap verilenlerden Allah'a ve Ahiret Günü'ne inanmayan, Allah ve Rasulü'nün haram kıldığını haram saymayan ve Hak Dini kendine din edinmeyen kimselerle, küçülerek elleriyle cizye verinceye kadar savaşın. ^[Tevbe 29]

Dolayısıyla Kıbrıs'ın Türkiye topraklarına derhal ilhak edilmesi ve Kıbrıs'taki Rumlara zimmet ehli olarak davranılması gerekir. Bundan başka çözüm veya kurtuluş yoktur! Çünkü bu Allah ve Rasulü'nün çözümüdür. Nitekim Kıbrıs, İslam toprağı ve Kıbrıs meselesi de tüm Müslümanların meselesidir. Kendilerini kâfirlere köle yapmış yöneticilerin bu konuda hiçbir söz söyleme hakkı yoktur. Onların yaptıkları hiçbir iş ve imzaladıkları hiçbir anlaşma İslam'a göre meşru değildir. İslam toprakları ve Müslümanların meseleleri hakkında hiçbir hakları ve yetkileri yoktur. Üstelik İslam'ın hükümleriyle yönetmedikleri ve İslam'ın ateşi kalplerinde sönmeye yüz tuttuğu için onların İslam'ın emrettiği bu köklü çözümü uygulamaktan aciz oldukları da açıktır. Nitekim onların yönetime gelmeleri ancak kâfirlerin izni ve desteği ile mümkün olmaktadır. Onlar kâfirin ipiyle kuyuya inmeye uğraşan zavallılardır. Kâfirlerin Müslümanlar üzerinde otorite kurması ise kesin olarak haramdır. Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] şöyle buyurmuştur:

Allah, kâfirler için mü'minler aleyhine asla bir yol vermeyecektir. ^[Nisa 141]

Annan Plânı, kâfirlerin plânıdır. Onlardan ve plânlarından bize hiçbir hayır yoktur. Irak'ta, Filistin'de, Çeçenistan'da, Doğu Türkistan'da ve Özbekistan'da her gün yüzlerce kardeşimizi katledenler, Müslümanların kanlarını içen vampirler bu kâfirler ve onların uşakları değil midir? Katliamdan, sömürden, işgâlden yada hainlikten başka onlardan ne gördük Allah aşkına?! Müslümanlar olarak üzerimize düşen kâfirleri ve yönetici yapılmış kuklalarını başımızdan def etmek, kahrolası sistemlerini yerin dibine geçirmek ve **Raşidî Hilâfet Devleti**'ni kurmak üzere çalışmaktır. Allah ^[Subhanehu ve Te'alâ] tüm Müslümanlara işte bunu emretmiştir. Öyleyse yöneticilerinizi ve komutanlarınızı, Allah ve Rasulü'nün hükmüne boyun eğmeye çağırın! Katil Amerika ve İngiltere'nin çözümlerini reddedin! Tüm İslam topraklarını İslam hakimiyeti altında birleştirmek, kâfirlerin aramıza çizdikleri suni sınırları kaldırarak diğer bölgelerdeki kardeşlerimizle kucaklaşmak ve dünyaya İslam'ın adaletini Halife'nin kılıcının gölgesinde taşımak için harekete geçin! **Raşidî Hilâfet Devleti**'ni yeniden kurmak için ciddiyet ve kararlılıkla çalışan ve sizin öz kitleniz olan **Hizb-ut Tahrir** ile birlikte olun! Şüphesiz siz buna muktedersiniz. Allah'ın rızasını kazanmaya koşmak için bu hayırlı ve seçkin davete icabet edeceksiniz, değil mi?

Üstün durumda iken gevşeyip barışa çağırmayın. Allah sizinle beraberdir. O amellerinizi asla eksiltmeyecektir. ^[Muhammed 35]